

Septimana VI.

Dominica Passionis.

JUDICA.

De Christo crucifixo.

Affixus cruci JESUS omnium oculis conspiciendus proponitur. Pendet crucifixus calum inter & terram medius, & tot jam antea vulneribus, ac doloribus repletus, rursus saturatur opprobriis, & blasphemis. Tulit hæc fortiter humilis JESUS, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis, in qua suspensus obiit inter duos latrones, quorum a dextris unus, alius a sinistris.

Reflexio.

I. **A**ffixus cruci JESUS omnium oculis conspiciendus proponitur.

nitur. Aspice in authorem fidei
JESUM. Pendet in ligno crucis
 cæli terræque conditor, duos inter
 latrones medius : & cur ? ut tibi,
 & illis securum iter ad cælum mon-
 stret per viam crucis. Quantum
 tu hæcenus aberrasti ab hac regia
 cæli via ? tu, qui terrenis usque
 adeo voluptatibus inhias, & fere
 tantum mollia quæris ? Non pu-
 det te esse inimicum crucis Chri-
 sti, qui cruce Christi redemptus es ?
 Utinam faniora te doceat **JESUS**
 crucifixus. Si crucem fugis, salu-
 tem odisti.

II. *Christus crucifixus rursus
 saturatur opprobriis, & blasphemis.*
 Ah ! quanta sunt, & quam innu-
 mera, quæ passus est pendens in
 cruce **JESUS** ? Satiari poterat si-
 ve Principum, sive populi crudeli-
 tas tot vulneribus, & doloribus,
 quibus repletus fuit Christus cru-
 cifixus : at his superaddidit pro-
 bra,

bra, contumelias & blasphemias. Tua nimirum est hæc crudelitas homo impie! qui nullum finem peccandi facis. Tu es audax ille, & crudelis, qui vulneribus addis blasphemias, quando scelera cumulas sceleribus. Siccine compateris Christo pro te crucifixo?

III. *Christus factus est obediens usque ad mortem crucis.* Tantus erat in Christo amor crucis, & obedientiæ, ut nec vulnera, nec opprobria eum abstrahere potuerint ab amplexu crucis. Perseveravit in ea obediens usque ad mortem. Temporalem vitam auspicatus ab obedientia, eam pariter obediendo posuit, famam, sanguinem, vitam, se denique totum consecrans voluntati Patris. Si ita æterno Patri obedivit JESUS, cur tu vilissime homuncio! toties resistere audes divinæ illius voluntati? Cur monitis parentum, superiorum, aut

moderatorum tuorum in quibus DEUM respicere deberes, tam segniter obtemperas? Non es discipulus e schola Christi, si non studes perfecte imitari Christum obedientem usque ad mortem, mortem autem crucis.

Affectus.

HUmillime JESU! Tu crucem subire voluisti, ut mihi ostenderes, securam ad cælum semitam non esse aliam, quam viam crucis. Fierine poterit, ut deinceps magis quæram mundi delicias, opes, famam, honores, gratiam hominum, quam regiam viam crucis, & salutis? Aliud mi JESU! aliud suadet tuum sanctum exemplum. Non erit deinceps aliud mihi solatium, quam crux, & passio Domini mei JESU Christi. Hæc erit spei meæ anchora, hæc refugium misero, hæc salus perditio.

ORA-

ORATIO ECCLESIAE.

Quesumus Omnipotens DEUS!
familiam tuam propitius re-
spice : ut te largiente regatur in
corpore, & te servante custodia-
tur in mente. Per Dominum no-
strum &c.

Statio ad sanctum Petrum. Indul-
gentia 28000. Annorum, & tot-
idem quadragenarum, & remis-
sio tertiæ partis peccatorum.

DIES LUNÆ.

De Christo felle potato.

Copiosi sanguinis seu in flagella-
tione, seu in spinea coronatio-
ne effusio, lassitudo ingens ob cru-
cis pondus tanto itinere portatum,
difficilis Calvarie montis ascensus,
ipsa denique crucifixio maximam

Christo sitim causare. Hanc cum diserte indicaret, & potum anhelaret sitiens JESUS, obtulerunt illi vinum felle mixtum: quod, cum gustasset, noluit bibere.

Reflexio.

I. **C**hristus sitim indicat, & potum anhelat. Ergo etiam sitire Christus voluit, & potum anhelare in cruce? Petit pauxillum aquæ, qua urentem sitim relevare possit: sed hæc, proh barbariem execrandam! quæ canibus conceditur, sitiendi Christo negatur. An non par tua cum Christo agendi est ratio? O quam modicum est, quod ille a te petit ad restinguendam sitim, qua sitit salutem animæ tuæ! Petit, ut a vili creatura sinistrum affectum abstrahas, ut hoc, vel illud peccandi periculum fugias: & tamen id toties Christus

sto negas. An negabis etiam deinceps?

II. *Obtulerunt ei vinum felle mistum.* Christo lasso, exanguis, crucifixo, ac morienti robur aliquod, & levamen addi debuit: sed ecce! propinant illi potum amarissimum, vinum felle mistum. O dona impia! O pocula barbara! Siccine potari debuit JESUS sitiens, ut cruciaretur magis bibendo, quam sitiendo? Sed quid tu propinas salutis tuæ sitientissimo JESU? quid? nisi terrenarum voluptatum amaritudinem. Ah! quam amaræ & felle mixtæ sunt omnes mundi & carnis deliciae! Earum extrema fere luctus occupat, & nimius dolor. Si cupis gaudium sine amaritudine, illud quære in pura conscientia, & vita sancta.

III. *Cum gustasset, noluit bibere.* Vinum amarum solummodo gustavit JESUS, non bibit. Gustavit illud, ne

etiam palato suum deesset tormentum : sed bibere recusavit, quia felle mistum. Respuit nempe DEUS, quidquid purum non est: nec placent illi bona, quæ malis mixta sunt. Vide: ne sinistra intentione corrumpas tua bona opera. Hæc ita agere stude, ut nihil teporis, nihil vanæ gloriæ, nihil amoris proprii admisceas. Non erit DEO gratum obsequium tuum, si negligenter peragas, aut si non peragas corde puro & sincero.

Affectus.

Domine JESU! Parce quæso negligentiae & turpi parsimoniae meae, qui nihil hactenus perfectum, & gratum divinæ Majestati tuæ obtuli. Opera mea bona heu! quantum habent admixtum malitiæ? nunc illa corrumpit negligentia, nunc vana gloria, nunc amor proprius: at nihil illa corrumpet deinceps. Quidquid agam,
id

id agam propter te, tibi soli placendi studio, ad majorem tui nominis gloriam & honorem.

ORATIO ECCLESIE.

Sanctifica, quaesumus Domine, nostra jejunia, & cunctarum nobis indulgentiam propitius largire culparum. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad Sanctum Chrysololum.
Indulgentia 10000. Annorum.

DIES MARTIS.

De reliquis illusionibus Christi in cruce.

Quem in cruce pendentem felle, & aceto potarunt, eidem etiam illuserunt sarcasticis dictis Judaei. Transeuntes crucem moverunt capita sua, & temere insultarunt ei,
nunc

nunc ridendo illius omnipotentiam, quasi vero, qui alios salvos fecit, semetipsum non possit salvum facere, nunc oggerendo collata in alios beneficia, nunc obtrudendo patrata miracula, nunc per ludibrium incitando, ut, si filius DEI est, descendat de cruce.

Reflexio.

I. **T**Ranseuntes crucem moverunt capita sua, & temere insultarunt ei. Quam altas fixit radices in animis Judæorum odium erga JESUM! Quem vulneribus ultra cruciari non poterant, eum lædere lingua, & gestu tentant: quando desunt crimina, oggerunt beneficia, & cui compati debebant, illius ridiculo gestu cumulant dolores. Utinam non tu pariter ita insultes Christo pro te crucifi-

cifixo! Si non verbis, insultas certe factis: tu, qui spernis humilitatem Christi, & elato supercilio tantum ad alta tendis: tu, cujus petus insana opum & honoris cupiditate flagrat. An hoc est aliud, quam temere insultare humili, contempto, & pauperi JESU?

II. *Dicebant: alios salvos fecit, semetipsum non potest salvum facere.* Quantum dolorem hæ voces sacrilegæ excitaverunt in corde JESU! Explodunt divinam illius omnipotentiam, quam tot ubique miraculis testatam fecit: hanc vilipendunt, quasi vero, qui tot ægros confanavit, tot dæmonia ejecit, tot mortuos suscitavit, se ipsum ab infami crucis morte liberare nequeat. O quoties etiam tu vilipendis DEI potentiam anime pusillanimis? Diffidis: quasi juvare te non velit, aut non possit DEUS. Eja! confide: non minus infinite potens,
ac

ac bonus est DEUS. Potest, & vult juvare te, nec aliud illi usitatum magis, quam confortare sperantes in se. Omnia ergo poteris in eo, qui te confortat.

III. *Clamabant : Si filius DEI est, descendat de cruce.* Exploferunt paulo ante, & vilipenderunt Christi omnipotentiam, modo etiam audent fidem negare æternæ veritati. Nolunt credere verum esse DEI filium, nisi manibus eorum & potestati sese eripiat, & descendat de cruce. O cæcitatem incredibilem! quasi vero signum esset filiorum DEI, fugere crucem. Imo vero non descendit de cruce Christus: quia filius DEI est, missus a Patre, ut redimeret mundum per crucem. Admirare invictam Christi in cruce perseverantis constantiam: sed magis admirare immensum illius erga te amorem, propter quem non descendit, sed perseveravit

ravit in cruce. Quid hætenus eidem reddidisti? Quid reddes imposterum?

Affectus.

JESU amantissime! quam invicta patientia inter illusiones, risus, & opprobria perseverasti in cruce, & hoc pro mea, & totius mundi salute? Sed quam ingratum me hætenus præstiti tanto erga me amori? Tu de cruce descendere noluisti amore mei, & ego detrecto tolerare crucem amore tui: ego, qui propter peccata mea tot cruce & mortes sum promeritus. Domine! Non subtraham amplius humeros qualicunque cruci, cui me affixerit tua sancta voluntas. Felicem me! si merear tecum vivere & mori in cruce.

ORATIO ECCLESIAE.

NOstra tibi Domine, quæsumus, sint accepta jejunia, quæ nos

✠

Et expiando, gratia tua dignos efficiant, Et ad remedia perducant eterna. Per Dominum nostrum Et c.

Statio ad sanctum Cyriacum. Indulgentia 10000. Annorum.

DIES MERCURII.

De primo Verbo Christi in cruce.

Christus acerbissimis penis, Et doloribus excruciatuſ, ac propediem in cruce moriens ultimas preces fundit ad DEUM Patrem. Orat primum pro inimicis, Et crucifixoribus ſuis, exclamans toto cordis affectu: Pater! dimitte illis, non enim ſciunt, quid faciunt.

Refle-

Reflexio.

I. **C**hristus moriens exclamat :
Pater ! dimitte. Quid agit
 JESUS, quando veniam impetrare
 cupit crucifixoribus suis ? Suspirat,
 & clamat ad Patrem. Hæc scilicet
 est certa nota filiorum DEI, in omni
 necessitate aspirare, & clamare ad
 DEUM Patrem. Ad hunc oravit
 moriens in cruce Christus maximo
 cum affectu, summa cum fiducia, &
 mixtis sanguine lacrymis. Quid tu
 agis, si quando subita necessitate
 premeris, aut gravis te cura angit ?
 Cur brachio inniteris carneo, &
 quæris unice humanum auxilium ?
 Eja ! fursum respice ! Clama ad
 DEUM, ora ad Patrem cum spe,
 ac fiducia : hic nunquam non ex-
 audiet humiles preces obedientis
 filii.

II. *Christus moriens exclamat :*
Pater ! dimitte illis. Qui sunt illi,
 L pro

pro quibus ad Patrem orat Christus, ut illis impetret veniam delictorum? Sunt inimici, & crucifixo- res Christi: sunt illi, qui non modo viventem, sed & morientem extremo odio persecuti sunt: illi, quibus defuit ultra in JESUM sæviendi tempus, non sæviendi voluntas. O heroicam & immensam Christi erga inimicos charitatem! Hæc est illa virtus, quæ exerceri non potest, nisi immoderatis animi affectibus bene domitis. Si solum diligis pios, mansuetos, indoli ac moribus tuis accommodatos, quid magni præstas? at diligere, & benefacere illis, qui ode- runt te, hic labor, hoc opus est, hoc docet in cruce moriens, & orans ad Patrem Christus.

III. *Christus moriens exclamat: Pater! dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt.* Non fat erat morienti Christo pro inimicis ora-

re

re ad Patrem. Orans insuper excusat atrox crimen inimicorum, quod patrarunt occidendo innocentem. Non id tribuit odio, aut sæviendi libidini, sed ignorantia: nec attendit, qualis fuerit eorum crudelitas: sed quæ & quanta sit sua erga illos charitas. Si tali amore amares proximum tuum, non toties temere eundem judicares, aut famæ detraheres alienæ. Cur intentionem non excusas, quando scelus non potes? cur non etiam id tribuis ignorantia, imbecillitati, aut vehementia tentationis? Ita sane ageres, & cogitares, si proximum tuum, sicut te ipsum diligeres.

Affectus.

JESU mi! mi dulcis JESU! Itane tui, & dolorum tuorum es immemor, ut quando vita extremis jam jam in labris fedet, adhuc recorderis mei, & inimicorum tuorum,

rum, pro nobis orans ad Patrem? Domine! fierine poterit, ut aliquando obliviscar tui, & tanti erga me amoris? Non mi JESU! non obliviscar in æternum. Satagam, ut sicut in me abundavit iniquitas, ita etiam abundet charitas; charitas erga te Dominum & DEUM meum, charitas erga proximum meum, & charitas etiam erga inimicos, & persecutores meos.

ORATIO ECCLESIAE.

*S*anctificato hoc jejunio, DEUS tuorum corda fidelium illustra: Et quibus devotionis prestas affectum, praebe supplicantibus pium benignus auditum. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctum Marcellum. Indulgentia 10000. Annorum.

DIES

DIES JOVIS.

De secundo Verbo Christi
in cruce.

DUm Christus pependit in cruce, medius inter duos latrones, unus eorum est ausus insultare Christo, dicens: Si tu es Christus, salvum fac te met ipsum, & nos: sed alter penitens ac timens DEUM, & indigne ferens loquentis audaciam, increpat maledicam, atque spe, ac fiducia plenus orat ad JESUM: Domine! memento mei, cum veneris in Regnum tuum: & continuo audit responsum solatii plenum: Hodie mecum eris in Paradiso.

Reflexio.

- U**Nus ex latronibus ausus est insultare Christo. Quid

mirum, quod homo impius, rapinis, multisque sceleribus longo tempore assuetus, ne quidem morti proximus resipuerit, & ad DEUM se se converterit per pœnitentiam? Est hæc sceleratæ consuetudinis justissima pœna, ut raro exuatur, nisi per mortem, ac fere moriantur in peccatis, qui diu vixerunt in peccatis. Terreat te latronis hujus infelix mors, quisquis peccandi consuetudinem repetitis lapsibus contraxisti. Versaris in aperto salutis discrimine. Aut pravus habitus est exuendus, aut perdenda salus animæ. Vide, quid eligas?

II. *Alter latro orat ad JESUM: Memento mei, cum veneris in Regnum tuum.* Hic latro ad crucem damnatus, & mortem expectans, nec crucem timet, nec mortem. Cupiens dissolvi unice aspirat ad DEUM, & regnum cœlorum, pœnitens ac detestans tam sua, quam
fo-

focii delicta. Habes in hoc latrone exemplum veræ pœnitentiæ, & rectæ dispositionis ad bonam mortem. Disce toto corde te convertere ad DEUM tuum, præcipue in hora mortis. Disce in illa hora orare ferventer, cum viva fide, firma spe, & sincera charitate. Ita mori, est beate mori.

III. *Orans latro audivit responsum* : *Hodie mecum eris in Paradiso.* O responsum solatii plenum ! O pœnitentiæ & orationis vim admirabilem ! Vix latro pœnitens humiles preces ad JESUM fudit, & ecce ! continuo exauditur, & cœlestis paradisus promittitur supplicanti. An non hic vides : quam inscrutabilia sint Judicia DEI ! Latro unus pœnitet, orat, & salvatur : quis non speret in DEI misericordia ? Latro alter blasphematur, moritur in peccatis, & damnatur : quis non ti-

meat DEI justitiam? Disce cum spe & fiducia, sed & cum timore & tremore operari salutem tuam. DEUS, qui promisit pœnitentibus peccati veniam, non promisit peccatoribus pœnitendi gratiam.

Affectus.

Domine JESU! heu! quantus horror & timor occupat cor meum, quando te video inter duos latrones in cruce pendulum. Scio, quod propter meam salutem sis homo factus, passus, & crucifixus: at contremisco, quando cogito, quod latro unus sit salvatus, & alter æternum sit damnatus. Benignissime JESU! ad te confugio, ad te clamo, ad te suspiro corde humili & contrito. Memento mei nunc, & in hora mortis meæ, & ne finas æternum perire animam meam, quam pretioso tuo sanguine redemisti.

ORA

ORATIO ECCLESIAE.

Presta, quaesumus, Omnipotens
DEUS, ut dignitas conditio-
 nis humanae per immoderationem
 sauciata, medicinalis parsimoniae
 studio reformetur. Per Dominum
 nostrum &c.

Statio ad S. Apollinarem. Indul-
 gentia 10000. Annorum.

DIES VENERIS.

De tertio Verbo Christi in
 cruce.

INter ceteros, qui stabant iuxta
 crucem Christi crucifixi, erat
 Maria Mater JESU, & Joannes
 dilectus Christi discipulus: Et hunc,
 & illam, cum de cruce spectasset
 JESUS, utrumque alloquio digna-

tus est suo : ad Mariam Matrem
dixit : *Mulier ! Ecce filius tuus !*
& ad Joannem Discipulum : *Ecce
Mater tua !*

Reflexio.

I. *M*aria Mater JESU stabat
juxta crucem JESU. Heu !
quantus dolor penetravit tenerri-
mum cor Mariæ, stantis juxta cru-
cem JESU ! Potuitne absque in-
genti doloris sensu mater spectare
morientem filium, mater tam pia,
filium tam dilectum ? Certe univer-
sos Christi dolores in corde suo
sensit, tulitque Maria. Quam fe-
lix tu esses, ut si quando pati te
contingit, patereris, quemadmo-
dum passa est stans ad crucem,
Christi Maria ! O quam generose
avelleres animum a vanis mundi
gaudiis ! quam constans, & fortis
stares inter adversa ! quam nun-
quam recederes a cruce Christi !

II.

II. *JESUS dixit ad Matrem: Mater! ecce filius tuus.* Quid illud, quo a JESU moriente Mariæ matri commendari meruit in filium discipulus Joannes? Meruit singulari vitæ innocentia, & stabili amore virginitatis, quo præ reliquis excelluit. Hæ erant prærogativæ illæ singulares, quæ fecerunt dilectum Christi discipulum, ac præcipue genuinum Mariæ filium. An tu & dici, & esse mereris genuinus Mariæ filius? Discute vitam & mores tuos: vide aures, oculos, & manus tuas, maxime, vero inspice cor tuum: an sis liber ab omni labe impuritatis? Nec Christi es discipulus, nec genuinus Mariæ filius, nisi sis puro corde, & casto corpore.

III. *Ad Joannem dixit JESUS: Ecce Mater tua.* Non potuit non esse Mariæ filius, cui data est Maria in Matrem. Hæc data est Joanni a Chri-

a Christo moriente. O quanta hæc fuit Joannis felicitas ! profecto tanta, ut in Maria certum pignus acceperit salutis æternæ : sed an minor est tua ? Nunquid & tibi cum Joanne Maria data est in matrem ? Non alio igitur tu posthac illam affectu, & pietate cole, quam qua filii optimi colere solent matrem amantissimam. Recurre ad illam cum fiducia in cunctis necessitatibus : imitare virtutes, præcipue ardentem in DEUM pietatem, modestiam, & puritatem virginæ. Monstrabit illa se tibi matrem, si te monstraveris Mariæ filium.

Affectus.

SANCTA Maria, Mater DEI, & mea Mater ! Liceat te compellare hoc dulci nomine : es enim a moriente filio tuo non solum Joanni, sed & mihi data in matrem. O Mater amantissima ! suscipe me, quam-

quamvis indignum, in filium tuum
perpetuum. Adsis mihi in omni-
bus meis actionibus: nec me de-
seras in hora mortis meæ.

ORATIO ECCLESIAE.

Cordibus nostris, quaesumus Do-
mine, gratiam tuam benignus
infunde: ut peccata nostra castiga-
tione perpetua, voluntarie cohi-
bentes, temporaliter potius macere-
mur, quam suppliciis deputemur æ-
ternis. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctum Stephanum in
monte Cælio. Liberatio animæ
ex purgatorio.

DIES SABBATI.

De quarto Verbo Christi in
cruce.

MOriente Christo hora sexta fa-
ctæ sunt tenebræ super uni-
ver-

versam terram usque ad horam nonam. Eo tempore tantam passus est animi afflictionem Christus, ut a DEO quodammodo derelictus videri posset. Hæ mentis angustia eo impulerunt JESUM, ut quamvis omnibus viribus esset destitutus, tamen exclamaret voce magna: DEUS meus! DEUS meus! ut quid dereliquisti me?

Reflexio.

I. **M**Oriente Christo factæ sunt tenebræ super universam terram. Quid mirum? quod, dum author naturæ moritur, universa rerum natura perturbata sit, & eventibus prodigiosis quasi dolorem testata sit suum. Certe publica mæroris luctusque signa dedit. Ingenti concussa motu terra est. Petræ scissæ sunt. Monumenta aper-
ta

ta sunt : quin imo , obscurato Solis & Lunæ lumine tenebræ factæ sunt per omnem terram , ne tanti atrocitas flagitii , quale fuit mors Christo illata , hominum oculis pateret. Quid tu ad hæc , qui repetitis flagitiis mortis Christi te reum facis ? Non dum moveris ad seriam poenitentiam , quando moriente Christo etiam saxa , & petra motæ sunt ? Profecto pectus habes saxo & petra durius , si acerbæ Christi mors contriti cordis lacrymam ex oculis tuis non eliciat.

II. *Christus moriens exclamat voce magna : DEUS meus ! DEUS meus !* In extremis mortis angustiis positus Christus clamat ad DEUM. In hoc solo defixa fuit morientis mens , & spem unice locavit suam. En : quis tandem vocandus sit in auxilium tempore tribulationis , ac præcipue in hora mortis. Non tunc a rebus terrenis

nis mendicanda sunt solatia : continuo ad cælum erigenda mens, & ardentia ad DEUM mittenda sunt suspiria. Vocatus in auxilium DEUS cum vera fide, & firma spe, nunquam deseret afflictum, aut morientem te.

III. *Christus moriens exclamat voce magna : DEUS meus ! ut quid dereliquisti me ?* An tribulatio gravior premere Christum morientem potuit, quam derelinqui a DEO & Patre suo ? Sed & hanc pati voluit JESUS, & est passus animo forti & invicto. Derelictus a DEO non modo DEUM non dereliquit, sed suspiriis & affectibus ardentioribus ad eum confugit. An ita firmiter tu adhæres DEO tuo, ut tam externo, quam interno destitutus solatio, & quasi derelictus a DEO, nihilominus DEUM tuum non derelinquas ? Ah ! miserum te, & infelicem !

quo-

quoties hæcenus dereliquisti DEUM, creatorem tuum? & cur? meminisse pudet! dereliquisti propter momentaneam carnis voluptatem, ob inanem hominis gratiam, propter fumum honoris, aut lucrum vilissimum. Qui tam facile DEUM tuum derelinquis, merito time, ne te quoque derelinquat in hora mortis.

Affectus.

A Mantissime JESU! corporis doloribus non contentus extremam animi derelictionem pati voluisti pro me peccatore. Passus es in cruce quasi derelictus a DEO: DEUM tamen non dereliquisti. JESU mi! ne derelinquas me in tempore tribulationis, aut tentationis, ac præcipue in hora mortis. Tunc maxime mihi adsis tua gratia, & conforta luctantem, ne derelinquam te Dominum meum, ac DEUM meum in æternum.

M

ORA-

ORATIO ECCLESIAE.

Proficiat, quaesumus Domine,
 plebs tibi dicata pie devotionis
 affectu, ut sacris actionibus erudi-
 ta, quanto Majestati tuae fit gra-
 tior, tanto donis potioribus au-
 geatur. Per Dominum nostrum
JESUM Christum Filium tuum,
 qui tecum vivit & regnat in uni-
 tate Spiritus Sancti **DEUS**. Per
 omnia secula seculorum. Amen.

Statio ad Sanctum Joannem ante
 portam Latinam. Indulgentia
 15000. Annorum, & liberatio
 animæ ex purgatorio.

Septi-